

- користуватися за встановленим порядком майном Спілки;
 - вийти із членів Спілки.
- Члени Спілки зобов'язані:
- дотримуватися Статуту Спілки;
 - виконувати рішення керівних органів Спілки;
 - вчасно сплачувати членські внески;
 - розвивати співробітництво та взаємну підтримку між усіма членами Спілки;
 - брати активну участь у досягненні цілей і завдань Спілки.
- Члени Спілки, які не виконують та порушують вимоги Статуту Спілки, рішень керівних органів, можуть бути виключеними зі складу Спілки.
- Рішення про виключення із членів Спілки ухвалюється органами, що прийняли рішення про вступ до Спілки, або Правлінням Спілки.
- Рішення про виключення із членів Спілки може бути оскаржене до вищого за підпорядкованістю органу Спілки.

ПРАВА БЛАГОДІЙНИХ ФОНДІВ ЯК СУБ'ЄКТІВ БЛАГОДІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Марченко О.В., здобувач кафедри адміністративного права і процесу НАВС

Благодійним фондом визнається благодійна організація, яка діє на підставі статуту, має учасників та управляється учасниками, які не зобов'язані передавати цій організації будь-які активи для досягнення цілей благодійної діяльності. Благодійний фонд може бути створено одним чи кількома засновниками. Активи благодійного фонду можуть формуватися учасниками та/або іншими благодійниками.

Це один із видів благодійних організацій, його статус має ряд особливостей. Це відносно новий вид юридичних осіб, особливістю якого є та обставина, що ця організація не заснована на членстві учасників. Крім того, фонд є власником свого майна, на яке у його засновників відсутні будь-які права.

Існують обмеження, які висуваються до засновників благодійного фонду, а саме: - засновниками благодійного фонду не можуть виступати органи державної влади та місцевого самоврядування, а також державні та муніципальні унітарні підприємства, державні та муніципальні установи; - благодійні фонди не можуть брати участь в господарській діяльності спільно з іншими особами; - вищий орган благодійного фонду є колегіальним і члени цього органу управління виконують ці обов'язки добровільно.

Фонд набуває статусу юридичної особи з моменту його державної реєстрації у визначеному чинним законодавством порядку, користується всіма передбаченими законодавством правами, має відокремлене майно, рахунки в установах банків, круглу печатку зі своїм повним найменуванням, додаткові печатки (для договорів, для бухгалтерії, для відділу кадрів, тощо), штампи, фірмові бланки, символіку та іншу атрибутику, що не заборонена законодавством. Символіка Фонду затверджується Правлінням Фонду та реєструється в установленому законом порядку.

В якості вищого органу управління благодійного фонду може бути не більше одного працівника його виконавчих органів. Члени вищого органу управління благодійного фонду і його посадові особи не мають права займати штатні посади в адміністрації комерційної чи некомерційної організації, учасником яких є цей фонд.

До компетенції вищого органу благодійного фонду відноситься: 1) зміна статуту; 2) утворення виконавчих та контрольно-ревізійних органів та дострокове припинення їх повноважень; 3) затвердження благодійних програм; 4) затвердження річного плану бюджету та його річного звіту; 5) прийняття рішень про створення комерційних та некомерційних організацій, про участь в таких організаціях, відкриття філіалів, представництв.

Засновниками та членами Фонду можуть бути громадяни України, іноземні громадяни, особи без громадянства, які досягли 18 років, а також юридичні особи незалежно від форм власності (за винятком випадків чітко визначених

законодавством та цим Статутом), які визнають програмні принципи та Статут Фонду, сплачують вступні та членські внески, виконують рішення органів управління Фонд, приймають участь у його діяльності та сприяють досягненню ним цілей, визначених цим Статутом.

Членами Фонду є його Засновник, члени Правління, Наглядової Ради та інші фізичні особи, що вступили до Фонду в установленому порядку. Членами Фонду можуть бути громадяни України, громадяни іноземних держав, особи без громадянства, які досягли 18 років, а також юридичні особи, незалежно від форм власності, які визнають Статут, підтримують мету та завдання Фонду, виконують рішення статутних органів Фонду, надають матеріальну підтримку або іншою активною діяльністю в установленому порядку сприяють реалізації мети та завдань Фонду. Членство в Фонді є фіксованим. Для набуття членства зацікавлена в цьому фізична особа подає на ім'я Правління Фонду письмову заяву, а юридична особа – відповідне рішення уповноваженого керівного органу. Будь-який член Фонду може вийти з нього. Вихід із Фонду здійснюється за заявою члена, поданою не менш ніж за один місяць. При виході з Фонду добровільні внески члену, що вибуває, не повертаються. Член Фонду може бути позбавлений членства більшістю не менш 2/3 голосів членів Правління Фонду у випадку: недотриманні Членом статутних вимог Фонду; несплаті вступного внеску або несплаті членських внесків в порядку, встановленому Правлінням Фонду; вчинення дій, які дискредитують Фонд, завдають шкоди репутації Фонду або інтересам благодійників чи набувачів благодійної допомоги; вчинення інших дій, які суперечать програмним принципам, внутрішнім та статутним документам Фонду; нанесення Фонду моральних та матеріальних збитків; ігнорування рішень Правління та Загальних зборів Фонду.

Отже, фонд не має фіксованого членства і його учасники не можуть прямо брати участь в управлінні його справами. Таким чином, засновники фонду вимушені довіряти його керівним органам в тому, що стосується використання фонду. Для того, щоб уникнути зловживань, введено дві такі важливі вимоги: по-перше, створення піклувальної ради, що контролює діяльність фонду та його посадових осіб, і по-друге, фонд зобов'язаний здійснювати свою діяльність публічно.

Основною діяльністю благодійних фондів є залучення різних, переважно матеріально-фінансових, ресурсів та надання благодійної допомоги. Таким чином, всі кошти, залучені благодійним фондом, мають бути використані для здійснення безповоротної безкорисливої допомоги. Найчастіше джерелами надходжень до благодійних фондів є: благодійні внески, пожертви або дарунки від громадян, установ та організацій (економічних, релігійних, політичних, державних, іноземних); гранти від міжнародних донорів; спадки, згідно з заповітами, залишеними благодійниками. Банківські відсотки з депозитних вкладів або інші пасивні доходи. Благодійні фонди найчастіше можуть виступати експертами у тій галузі, яка стосується об'єктів надання їхньої допомоги. Як правило, персонал благодійних фондів є високопрофесійним, особливо у питаннях надання благодійної допомоги.

Відповідно до статутних завдань та чинного законодавства благодійний фонд має право:

1) залучати добровільні внески та пожертвування українських та іноземних фізичних і юридичних осіб, міжнародних організацій у вигляді грошових надходжень, як в національній, так і в іноземній валюті, майна та інших матеріальних цінностей для здійснення благодійної діяльності;

2) самостійно вирішувати питання про надання благодійної допомоги її набувачам, використовувати цільові пожертвування, що надаються благодійникам на реалізацію благодійної програми згідно з умовами цього пожертвування;

3) самостійно визначати форми, об'єкти, суб'єкти та обсяги благодійної допомоги;

4) здійснювати благодійну діяльність спільно з фізичними та юридичними особами на засадах, визначених чинним законодавством України;

5) укладати в межах своїх повноважень будь-які угоди, в тому числі і міжнародні, згідно до чинного законодавства України в різних сферах своєї діяльності, здійснювати спільні проекти із зарубіжними організаціями;

6) бути членом та/або засновником інших благодійних організацій, об'єднуватися у спілки, асоціації та інші об'єднання, що створюються на добровільній основі та сприяють виконанню статутних завдань Фонду;

7) обмінюватися інформацією, знаннями та досвідом щодо здійснення благодійної діяльності, а також фахівцями та спеціалістами Фонду з відповідними благодійними організаціями як України, так і зарубіжних країн;

8) реалізовувати власні цільові та комплексні благодійні програми, підтримувати програми інших благодійних організацій, що не суперечать статутним цілям та завданням Фонду;

9) відкривати рахунки (у національній та іноземній валюті) в установах банків, мати депозитні вклади в установах банків відповідно до чинного законодавства, мати самостійний баланс;

10) проводити благодійні лотереї, благодійні компанії по збору благодійних пожертвувань, благодійні масові заходи, благодійні аукціони;

11) засновувати підприємства та організації, суб'єкти підприємницької діяльності для досягнення цілей, визначених цим Статутом;

12) засновувати засоби масової інформації;

13) займатися видавничою діяльністю з метою популяризації та підтримки дослідників боротьби українського народу за побудову Української держави, відновлення історичної справедливості до учасників Визвольного руху, увічнення їхнього подвигу, сприяння в обміні історичної та культурної інформації, поширення, відтворення в різних формах історії боротьби українського народу за незалежну державу;

14) поширювати друковану, кіно-, відео-, радіо-, аудіо-, фотопродукцію, в тому числі суверенну продукцію, з метою популяризації своїх програм, програм соціального, культурного, духовного розвитку, розвитку громадянського суспільства, іншої діяльності, передбаченої цим Статутом та чинним законодавством України;

15) набувати у власність, володіти, користуватися і розпоряджатися рухомим і нерухомим майном, коштами, цінними паперами тощо, мати майнові права у встановленому чинним законодавством порядку;

16) утворювати відповідно до законодавства України свої відділення, філії та представництва;

17) мати власну символіку, яка підлягає державній реєстрації у порядку;

18) інші права згідно з чинним законодавством України.

**СПЕЦІАЛЬНИЙ ЗАСІБ АКТИВНОЇ ОБОРОНИ
– ЕЛЕКТРОШОКОВИЙ ПРИСТРІЙ (ЕЛЕКТРОШОКЕР),
ЯК ВИД ПУБЛІЧНОГО МАЙНА, ЩО ВИКОРИСТОВУЄТЬСЯ
ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ
ПРАЦІВНИКА МІЛІЦІЇ**

Паламарчук І.В., здобувач кафедри адміністративного права і процесу НАВС
Науковий керівник: д.ю.н., професор, професор кафедри адміністративного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка Бевзенко В.М.

Адміністративно-правовий статус працівника міліції в сучасних умовах соціального розвитку і оновлення української правової системи вбачає інститут адміністративного права, зокрема більш конкретніше даний статус конкретизується наявністю прав і обов'язків закріплених законодавцем, як сукупність наявних правових можливостей необхідних для виконання покладених на працівника міліції та міліцію в цілому обов'язків. Однак виконання покладених на працівника міліції та міліцію в цілому обов'язків потребує використання ними певних «інструментів» нагально необхідних у їхній повсякденній діяльності.